

Prud

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

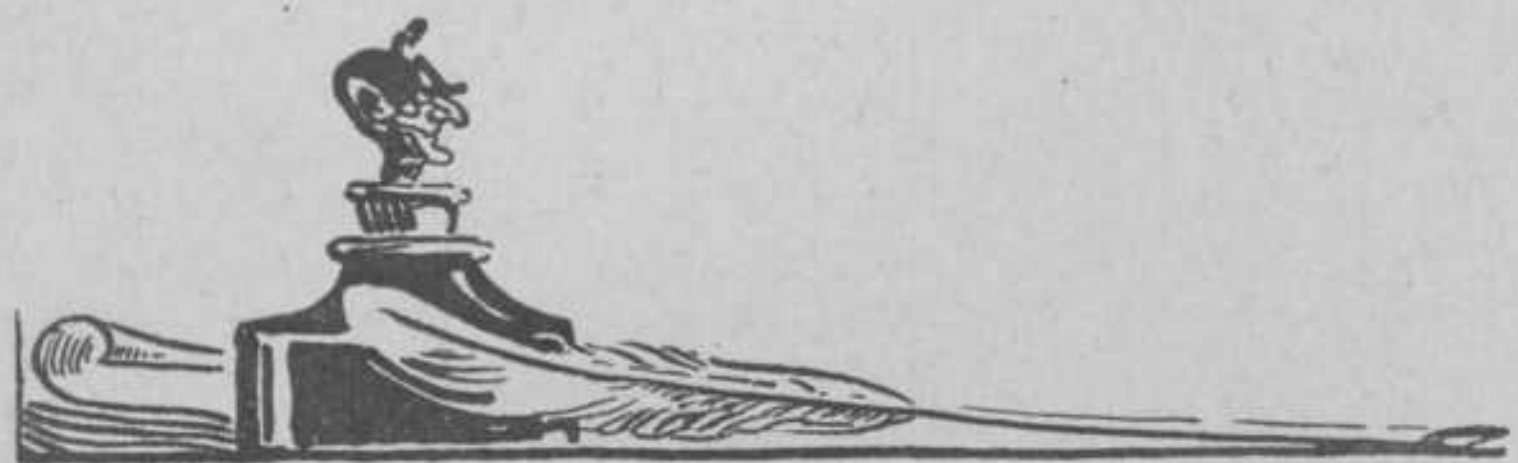
HOOFDREDACTEUR: R. R. M. ROSEN JACOBSON. GRIFFIER: E. F. BOON. REDACTEUREN: A. VAN DOORNINCK, R. VERLOREN VAN THEMAAT, G. W. KOOPMAN, T. KOMOR, H. R. S. TIJSSENS.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

11e JAARGANG VRIJDAG 8 FEBRUARI 1935 10 BLZ. No. 19

REDACTIONEEL

LAGA IN TRAINING.

Deze week zal een Corpsvereniging, die zich anders min of meer op de achtergrond houdt, een aanleiding vinden om van zich te doen spreken. Dat dit vorige jaren uitstekend gelukt is, getuigen de vele Schouwen, die in de oude jaargangen van de Spiegel zijn te vinden.

Wat wij bedoelen begrijpt natuurlijk een ieder.

Deze week gaat Laga in training.

Als kasplantjes zullen de raceroeiers zich thans onderwerpen aan de teedere zorg en liefdevolle bescherming van hun vereniging Laga. Zij zullen zich moeten passen en wringen in het nauwe corset van spierontwikkelingsvoorschriften, — zij zullen hun misschien wat verintellectueelde handen moeten harden aan ruw hout, totdat vette eeltknobbels hun palmen bijkans tot hoeven hebben opgezet.

Maar dat is niet het ergste!

Veel schoons, dat hun leven kan veredelen, veel wetenswaardigs, dat hun verstand kan ontwikkelen, talrijke voorstellingen, concerten, lezingen, leergangen, voordrachten, die toch voor de ontwikkeling van een studeerend mensch van zoo essentieel belang zijn, zullen zij voortaan moeten missen en dat alléén terwille van het lichaam.

Wij willen hier niet verder ingaan op de vraag, of het in training gaan, zooals dat bij Laga pleegt te gebeuren, nog als Sport (d.i. afleiding voor de geest) is aan te merken.

Dat wij desondanks toch een juichtkreet kunnen laten hooren, ligt in het feit, dat het hier een Corpsbelang betreft.

Voor het Corps is het van het grootste belang, dat de roem van Laga, nog voortlevend uit lang vervlogen jaren, niet verder wegwijnt, maar dat met vurig enthousiasme wordt gestreden om de Kroon van het Noordzeekanaal.

En als dan deze overwegingen talrijke oude en jonge Corpsleden er toe hebben gebracht, gedurende eenige tijd zich veel plezier te ontzeggen en veel onaangenaams te moeten verduren, dan kunnen wij hen er niet anders dan dankbaar voor zijn. Wij hopen, dat zij zich niet tevergeefs zullen opofferen.

Dit jaar moet de Varsity worden gewonnen!

UIT 'T ROODE KAMERDE

OOSTENRIJKSCHE PROPAGANDA-AVOND.

Teneinde Oostenrijk zoowel op muzikaal- en kunst- als op toeristisch gebied meer bekendheid te geven, zal vanwege het Ministerie voor Handel en Verkeer te Weenen een tournee door Nederland worden gemaakt, waarbij naast eenige te vertoonen nieuwe films medewerking zal worden verleend door Frau Prof. Hedy Pfundmayer, eerste solodanseres aan de Weenske Staatsopera met 14 harer meest gevorderde leerlingen.

Het optreden van dit gezelschap in den Haag is bepaald op Maandag 25 Februari des avonds om 8 uur in het Gebouw van Kunsten en Wetenschappen.

Aan deze avond zal bovendien luister bijgezet worden door Fräulein Grete Güster die U op enkele typisch Weenske Lieder zal vergasten; voor velen Uwer zal zij geen onbekende meer zijn, daar zij meermalen voor de film van haar schoone „kunnen” blijk gaf.

De Senaat vertrouwt dan ook dat velen Uwer van deze unieke gelegenheid gebruik zullen maken om deze zoo bij uitstek Oostenrijksche avond in het „Gebouw” bij te wonen.

De prijzen bedragen, indien de plaatsen vóór 18 Februari bij den Secretaris van den Senaat aangevraagd zijn, f 0.40, f 0.60, f 0.75 of f 1.—. Na genoemde datum zullen de plaatsen niet meer voor deze gereduceerde prijs beschikbaar zijn en voor 50% meer verkocht worden.

Belangstellenden wordt dus aangeraden zich zoo spoedig mogelijk van plaatskaarten te voorzien.

N.B. Zij die één of meerdere deelnemers(sters) aan dit tournee zullen kunnen huisvesten, waarbij een goed bed en dito ontbijt op den 26sten een eerste vereischte zijn, worden verzocht dit op te geven, — met vermelding van aantal beschikbare plaatsen, en adres, liefst in den Haag, — aan den Heer H. G. Tulp, Vertegenwoordiger van de Oostenrijksche Bondsspoorwegen, Stationsplein 22, Utrecht.

Namens den Senaat:
C. W. G. VAN DE VELDE,
Secretaris.

DE KOOPMAN VAN VENETIE.

Volgens Shakespeare's Hamlet is het einddoel van de tooneelkunst van den beginne af en voor nu, op te houden als het ware, een spiegel aan natuur, de deugd haar eigen gelaats-trekken te toonen, 't schandelijke haar eigen beeld en aan iederen tijd, zooals die zich belichaamde, zijn bijzonder karakter en afdruk.

Een tijd, die om „nieuwe zakelijkheid” vraagt, waardeert veelal amper een mozaïek en wat is dit werk van Shakespeare ten opzichte van een enkelvoudig kleuren-contrast anders dan een volmaakte mozaïek van kleuren en lijnen en beelden, die alle verscheiden zijn en contrasten vormen, ondanks dat het vlak volkomen als een eenheid is gevuld?

De Koopman van Venetië is hier te lande veelal uitsluitend bekend, dank zij de groote tooneelspeler Louis Bouwmeester en zijn créatie van één der hoofdpersonen uit het stuk, van den Shylock. Maar is De Koopman van Venetië qua stuk, in wezen ooit in Nederland gegeven en is het ooit met enig succes beproefd? Wie (behalve die het werk uit de stille studeerkamer kent) vermoedt wat De Koopman van Venetië beduidt, behalve deze Shylock-figuur, niettegenstaande hij slechts in vijf tafereelen van de twintig voorkomt?

Een juiste beschrijving van dit meesterwerk van de alomvattende, scheppende geest Shakespeare te geven, is onmogelijk en overbodig. Wij hebben het werk zelve en daar staat alles in, wat er over te zeggen zou kunnen zijn, duidelijk en klaar. Maar voor hen, die als het ware alleen kunnen luisteren en niet de partituur van de symphonie vermogen te lezen, de kruizen en mollen en de sleutels, waarin de compositie staat, voor hen, die wel een gebouw kunnen zien, geen architectonische teekening en doorsneden begrijpen, voor hen moge oppervlakkig worden aangeduid, hoe de mélodie en constructie van de geschreven tekst van De Koopman van Venetië, de heele handelswereld verbeeldt. Een geheele wereld, zooals ze er een is en zijn zal met haar vóór en tegen bij het wegen van besluiten op stoffelijk, verstandelijk en geestelijk gebied en de vermenging van deze dimensie's.

Antonio, de koopman van Venetië, is een groot handelsman, een ingetogen, hoogstaand, dogmatisch aangelegd man, die het zich een plicht rekent al zijn bezittingen en winsten steeds weer te benutten voor nieuwe ondernemingen en die zwaar gebukt gaat onder zijn zorgen, door een tekort aan fantasie en zin voor abstracte waarden, zorgen door hemzelf uit innerlijke noodzakelijkheid geschapen. Hij heeft slechts één weke plek in de vastheid van zijn wezen: zijn hart en de eenige waarachtige liefde daarin voor zijn jeugdige neef Bassanio, die hij alles gunt, voor wie hij feitelijk leeft, die zijn overigens eentonig, vereenzelvigd leven als een soort van zonnig licht, dat vreugde geeft.

Het stuk opent wanneer Antonio van de Rialto komt, begeleid door hem vleiende, half afgunstige mede-kooplieden: Sallanio en Sallarino, en hij deze neef met een tweetal andere jongelieden, n.l. Gratiano en Lorenzo, ontmoet.

Bassanio is van deze drie jongelingen de belangrijkste en diepste. Hij heeft veel geld verteerd, veel genoten van Antonio's onuitputtelijke gulheid, maar hij wil nu eindelijk zijn werkelijke leven gaan beginnen als ernstig mensch en meent, dat hij dit misschien zal kunnen aan de zijde van de rijke erfdochter Portia, te Belmont. In haar oogen meent hij eenmaal de vrouwelijke herkenning te hebben gelezen van zijn eigen mannelijk wezen.

Gratiano is de forsche, dollé wildebras, goedmoedig en ruw, de spotter, de genieter, de verkwister, die in den loop der tijd, een eeuwige levens-student zal blijken te zijn, of een wereldwijs man met veel ondervinding en menschenkennis, waaraan hij zijn inzichten toetsen kan.

Lorenzo is de zwoele minnaar, veel in gezelschap van Gratiano gezien, maar romantischer en met grootere hartstochtelijke overgave, een soort Romeo-natuur, die zijn Julia noode missen kan. En terwille van zijn Bassanio laat Antonio zich verleiden, een financiële transactie aan te gaan, die zich niet door de hem eigen voorzichtigheid kenmerkt; hij leent, wat hij voor zichzelf nimmer zou hebben gedaan, een som gelds, op de korte termijn van drie maanden, van de tegenstander van hem, een man, in aard en wezen en ras zóó verschillend van hemzelf, dat hij juist had gedaan zulks na te laten. En Shylock, die als Jood op de Rialto door Christen kooplieden, als Antonio, op een

afstand wordt gehouden en zoo mogelijk wordt geweerd, ziet in het verzoek om een leening te sluiten, een gelegenheid deze groote reeder-magnaat te naderen. Na uiteenzetting van beider grieven, leent hij als bewijs van zijn goede wil, 3000 dukaten, zonder rente en als bewijs, dat hij geen enkele winst beoogt, laat Shylock in het contract opnemen, dat hij een pond vleesch kan krijgen, gesneden uit Antonio's lichaam, indien aan de gestelde termijn van teruggave niet wordt voldaan.

De zwaarste verplichting krijgt door deze overeenkomst Bassanio op zich geladen, voor wie het geld wordt geleend. De voldoeningen van de overeenkomst zijn voor Antonio, omdat hij deze onzakelijke stap voor Bassanio doen kan en voor Shylock, waar hij, ondanks de antipathie en de ondervonden beledigingen, aan zijn tegenstander een dienst kan bewijzen, die hem op voet van gelijkheid brengen moet. De overeenkomst is een onjuiste handels-transactie omdat het zakelijk inzicht is vermengd met gevoelsoverwegingen, die het juiste inzicht vertroebelen. De zuiverste gevoelens van Shylock is de patriarchale liefde voor zijn eenige dochter, Jessica, het kind ontsproten uit zijn huwelijk met Lea, die hem te vroeg ontviel. Jessica, is zijn hoop, zijn liefde, zijn alles, ook zijn vanzelfsprekend bezit; ze is niet alleen afhankelijk van hem maar ook de uiterste gehoorzaamheid verschuldigd. Maar Jessica heeft Lorenzo lief, de beminnelijke, hartstochtelijke minnaar, en als zij kiezen moet tusschen haar vader, plicht, een somber tehuis en Lorenzo's zonnige jeugd, een avontuurlijk bestaan, valt haar het verlaten van haar vader's tehuis niet zwaar. Ze laat zich blijde schaken en neemt voor haar minnaar en zich zelf mee, wat aan juweelen en geld in huis aanwezig was bij haar vertrek.

Shylock meent, dat Bassanio en Antonio de hand hebben gehad in deze roof van zijn kind en zijn bezit. En waar Bassanio met Gratiano naar Belmont vertrok, in denzelfden nacht, dat Lorenzo vluchtte met Jessica, vindt hij in Antonio de eenige overgeblevene in Venetië van de groep lieden, die hij haat en waarop hij zich wreken kan, want op hem heeft hij vat door de schuldbekentenis, wanneer hij niet op tijd betaalt, volgens de strafbepaling in een boosaardig brein uit scherts geboren.

En als het eene schip van Antonio na het andere vergaet, bederft hij met zijn collega Tubal het crediet van Antonia te Venetië en alle kooplieden helpen uit concurrentie geest of rassenhaat daaraan mee, en steeds komen er meer en meer berichten binnen over verliezen door Antonio geleden en zoo geraakt Antonio in gebreke, door Shylock in gijzeling gesteld en voor de Doge van Venetië aangeklaagd.

Intusschen is Bassanio in Belmont geslaagd: Hij heeft Portia weer ontmoet en blijkt haar waarlijk lief te hebben. Portia heeft hem lief en zoo valt het Bassanio niet zwaar aan haar vader's voorschrift te voldoen en het juiste kistje te kiezen, waarin zich haar beeld en niet een doodshoofd of narrenkop bevindt. Want de wijze vader van Portia heeft op zijn sterfbed bepaald de drie leuzen, welke op de kistjes staan, waaruit hij, die naar Portia's hand dingt, kiezen moet. En het is vanzelfsprekend, dat een minnaar als de prins van Marocco in zijn keuze moet falen uit overschatting van eigen mannelijke kracht en eveneens een minnaar als Arragon, die alleen zichzelf zoekt bij het kiezen van een vrouw. Alleen hij, die niet uitsluitend op het uiterlijk afgaat, maar zich door zijn mannelijke intuïtie en overgave laat leiden, moet de juiste keuze doen. Het stuk speelt in een tijd dat de vrouw nog uitsluitend gekozen werd en daardoor het vraagstuk der keuze niet nog ingewikkelder was geworden, gelijk wanneer de vrouw mede openlijk kiest. Wordt er heden ten dage veelal niet uit zes kistjes gekozen, of is dit alleen in schijn?

Portia is begaafd en schoon en rijk, ook levenswijs en wanneer Bassanio de juiste keuze heeft gedaan, geeft ze niet alleen zichzelf, doch ook datgene wat ze bezit aan geld en goederen. Een vriend van Antonio, en de koopman Sallanio, meldt het gevaar, dat dreigt, en Portia zendt nog voor het huwelijk haar heer en meester met het noodige geld ter redding. Volgens haar mag Bassanio nimmer aan haar zijde liggen door zorgen gekweld, zoolang zij dit voorkomen kan.

Lorenzo is met zijn Jessica met Sallanio te Belmont aangekomen om mede te betuigen hoe groot het gevaar is, dat Antonio van Shylock's zijde bedreigt. Gratiano heeft in Nerissa, een dienaar van Portia, de voor hem passende vrouw gevonden. Vóór beider huwelijk vertrekken Bassanio en Gratiano terug naar Venetië terwille van Antonio. Portia stelt Lorenzo en Jessica aan om haar huis te besturen en zij zelf gaat in het geheim met Nerissa ook naar Venetië, om ongezien door Bassanio en Gratiano voor Antonio op te komen. Verkleed als rechtsgeleerde en zijn klerk zal Portia Antonio verdedigen voor het hooge Hof. Haar neef Ballario, een groot rechtsgeleerde te Mantua heeft haar ingelicht op welke wettelijke bepaling Antonio te redden is.

Daarna voert ons Shakespeare geheel uit het gebied realiteit, hoe reëel de scène van het rechtsgeding ook schijnen moge, en brengt ons langs de wegen van gedachten en gevoelens tot begrip.

Terwijl wij met Bassanio en Gratiano te Belmont waren, zijn in

ZOO ZIJN ER.

Bobby had zin om met een pollepel in de sneeuw te slaan, groote happen sneeuw te scheppen, en blauwe holten, die zoo ontstonden vol te stoppen met andere sneeuw. Telkens als hij zich heel erg verheugde, zoo echt intens blij voelde, moest hij aan pollepels en vleeschklophamers denken. Dat had hij uit zijn prille jeugd overgehouden, toen de grootste tevredenheid en het uitbundigste plezier samen ontstonden en groeiden bij een ingewikkeld spelletje, dat gespeeld moest worden met veel pollepels en zon. Maar Bobby was niet meer in zijn prille jeugd, hij was nu een levenswijs jongeling en hij was blij hierover. Toch kwam soms nog heel stil de herinnering aan de tijden, dat hij zich volmaakt gelukkig voelde, en dan verlangde hij er weer naar, maar heel zelden benaderde hij dat gevoel. Ja, soms als hij lange tijd lag te bakken in de zon, had hij kunnen spinnen en, rekte hij zich behaaglijk, dan kreeg hij een heerlijk trekkend gevoel in zijn dijen en schouders. Maar dat was meestal alleen lichamelijk, één onaangename gedachte en 't genot was nog maar half. Nu had hij al heel wat onaangename gedachten gehad, maar ze deerden hem niet of ze leken maar half onaangenaam, en hij voelde, dat hij vandaag al weer zijn dag had, zooals dat nu al een week was. Vandaag was hij in een bijzondere juichstemming, alleen toen hij wilde juichen, kon hij slechts een paar gorgelende geluiden van zich geven, omdat hij schor was, maar toen plotseling stokte het geluid in zijn keel en doodstil suisde hij door de prille sneeuwlucht! 't Was of hem keel en longen open scheurden en een juichende kreet steeg diep uit zijn hart.

„Dit is gelukkig zijn,” zei Bobby tot zich zelve en hij vroeg zich af, hoe 't komen zou, dat hij zóó zelden iemand zoo klaar gelukkig had gezien als zich zelf op dat heerlijke moment van zijn juichtkreet. Toen dacht Bobby: „Waar heb ik het nieuws vandaan? En zou 't gauw weer vervlogen zijn?” Verder suisde hij langs de besneeuwde zonneshelling.

En ziet, toen was ineens het geluk weg. Bobby begon zich moe te voelen en hij dacht ineens aan Holland en aan zijn vriendjes die nu wel aan de borrel zitten zouden. En hij dacht aan het meisje in Amsterdam, waar hij zooveel mee had gedanst en geflirt. Zij was hem toch tegen gaan staan op den duur en wat zou ze er zelf van denken? Ze was zoo . . . .

Nog scheen de zon, nog lag de blinkende sneeuw over de bergen, Bobby stond stil en rekte zich uit. Toen lachte hij tegen zichzelf: net of het lekkere gevoel in zijn armen en beenen hem dat moment van geluk zou weergeven! Alsof het in de lucht hing, voor 't grijpen, of in zijn gewrichten school en daardoor naar binnen stormde zoo gauw hij het maar de ruimte gaf!

Nee, zoo was het geluk niet. Het liet zich niet dwingen.

Met een kick-turn keerde Bobby zich om

Een kwartier later zat hij thuis achter een bruisend glas Oosterreichischer Glühwein. Kr. en Co.

tooneelen in de tweede en derde acte neergelegd, hoe de moreele strijd tusschen Antonio en zijn omgeving, die van Shylock en de zijnen, verloopt. Sallanio en Sallarino hebben zich verheugd over de nederlaag van Shylock, zijn verdriet en zijn woede, over de wijze waarop hij zijn enig kind verloor en wij zagen de mengeling van leed en wanhoop van Shylock over dit gebeuren en het daardoor ontstaan van duivelsche vreugde over de aanstaande ondergang van Antonio. De vrees van Sallanio en Sallarino voor Antonio stijgt naarmate het gevaar waarin Antonio verkeert grooter wordt, maar niemand in Venetië helpt en onder Antonio's laatste poging bij Shylock mededoogen op te wekken, zien wij hoe feitelijk Shylock vlucht voor zijn vijand en zich met eigen haat en hartstocht voedt en eeden zweert, die hem den weg afsnijden ooit nog meedoogend op te treden — dan onder dwang.

In de gerechtszaal gaat het niet alleen om Shylock, zooals men uit voorstellingen hier te lande bijna meenen zou. Portia stelt als rechtsgeleerde scherp, dat Shylock alleen wraak wil nemen en daardoor geen genade kent. Daarvoor wordt hij onschadelijk gemaakt, niet om zijn eisch, zijn woede, zijn achtervolgen van Antonio. En Antonio's berusting stelt hem vrij, redt hem voor Shylocks wraak. Wanneer twee rassen zóó vijandig zijn geworden in één staat dat er geen verzoening meer mogelijk blijkt, dan doet tenslotte degene, die de macht bezit een keuze doen tusschen zichzelf of de ander, en zeker wanneer de ander naar zijn leven staat. Wee degene, die dan zijn macht misbruikt, té ver gaat, hetzij dat hij Shylock of Antonio heet,

Mijnheer de Hoofdredacteur,

In de vorige Spiegel werden wij getroffen door een artikel, getiteld „Ordening”, van een anonymen schrijver, welk artikel Uw blad in niet geringe mate heeft ontsierd.

Van bevoegde zijde mochten wij vernemen, dat het een pennevrucht van een Eerelid der Redactie is, maar dit kan voor U toch geen reden geweest zijn om het zonder meer te plaatsen? Ware de Spiegel slechts een gestenceld vodje, waarmede een kleine kring van ingewijden zich al dan niet vermaakt, wij zouden er niet aan gedacht hebben om tegen de plaatsing van een dergelijk stuk vol tegenstrijdigheden, versleten gedachten en ongepaste aantijgingen in tribune-stijl de pen ter hand te nemen. In dat geval zou het geheele artikel als een mislukte grap beschouwd worden en onmiddellijk in het vergeetboek geraken, waar het thuis hoort.

De situatie is echter een andere. De Spiegel is een gedrukt weekblad, dat vele personen ook buiten het Corps bereikt. En hij, die niet zeer goed op de hoogte is van de interne aangelegenheden en onbekend is met het feit, dat de schrijver de leergang in het geheel niet heeft mede gemaakt, kan onmogelijk het artikel juist beoordeelen, nl. als de gril van een gek, welke helaas compromitterend is voor het Corps.

Was het artikel met onderteekening en buiten verantwoordelijkheid van de redactie geplaatst, wij hadden slechts bezwaar gemaakt tegen vorm en inhoud. Nu echter is het een blaam voor het officieel orgaan.

A. C. VREEDE.

J. HUDIG.

P. M. GUNST.

F. BEUKEMA TOE WATER.

* * *

Mijne Heeren,

De Redactie heeft zich steeds op het standpunt gesteld, dat aan leden zooveel mogelijk gelegenheid moet worden gegeven hun opvattingen op welk gebied dan ook in „De Spiegel” te uiten.

Dat er bij de lezers van het orgaan verschillende opvattingen over geponeerde gedachten bestaan, is zeer natuurlijk en het is zelfs gewenscht, dat deze naar voren worden gebracht in de kolommen van het orgaan, — maar dan alléén, indien met goede argumenten wordt gestreden. Men moet daarbij wel in het oog houden, dat juiste kritiek alléén dan kan worden gegeven, indien een artikel is beëindigd. Hopelijk zult U hier voor de toekomst rekening mee willen houden.

DE HOOFDREDACTEUR.

die van hun standpunt uit beiden recht hebben op hun levensbeschouwingen, ondanks de beperking, die deze inhouden. Gelijkt dit tooneel wellicht op het moreel conflict dat menigeen in 't huidig Duitschland vermoedt?

Nadat Antonio gered is en Shylock veroordeeld, keeren Portia en Nerissa, Bassanio en Gratiano naar Belmont terug en nemen Antonio mee, die daar rust en vrede vinden zal en een vergoeding voor zijn doorstane angst. Daar wachten Lorenzo en Jessica, de beide minnenden, die alléén nog de middelen van Shylock behoeften om hun roes van geluk en vreugde door te leven, tot waarschijnlijk een tijdperk in hun leven ze louteren zal. En Bassanio wordt liefderijk door Portia bestraft, omdat hij voorbarig zwoer, nimmer een ring van haar gekregen, af te zullen leggen en zich door onjuiste overwegingen liet bewegen, hem aan de rechtsgeleerde te geven, die zijn oom Antonio redde.

En voortaan zal diezelfde trouwring veilig bij hem zijn en is hij rijp voor en gelijkwaardig aan een wezen als Portia (het tegenbeeld van Shylock). Zij weten nu uit ervaring, dat bezit denkbeeldig is, en dat alléén zij, die aan het geven geen voorwaarden verbinden, in waarheid bezitten kunnen. Dezulken zullen steeds in overvloed gezegend zijn, waar voor anderen steeds verliezen dreigen of alles teloor gaat.

Zoo veilig staan aan het einde van het stuk Portia met haar liefderijke overgave; Antonio met zijn deemoed en berusting; Bassanio met zijn mannelijke fiere energie.

EDUARD VERKADE.

Sigarenmagazijn 't Prinsenhof

Oude Delft hoek
Binnenw. sloot
Telefoon 585

●
Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

J. C. KUYPERS
Kapper Delftsch Stud. Corps
CORN. TROMPSTR. 19
DELFT

**Speciale
Heerensalon**

Parfums van 1e klas
binnen- en buitenl. huizen

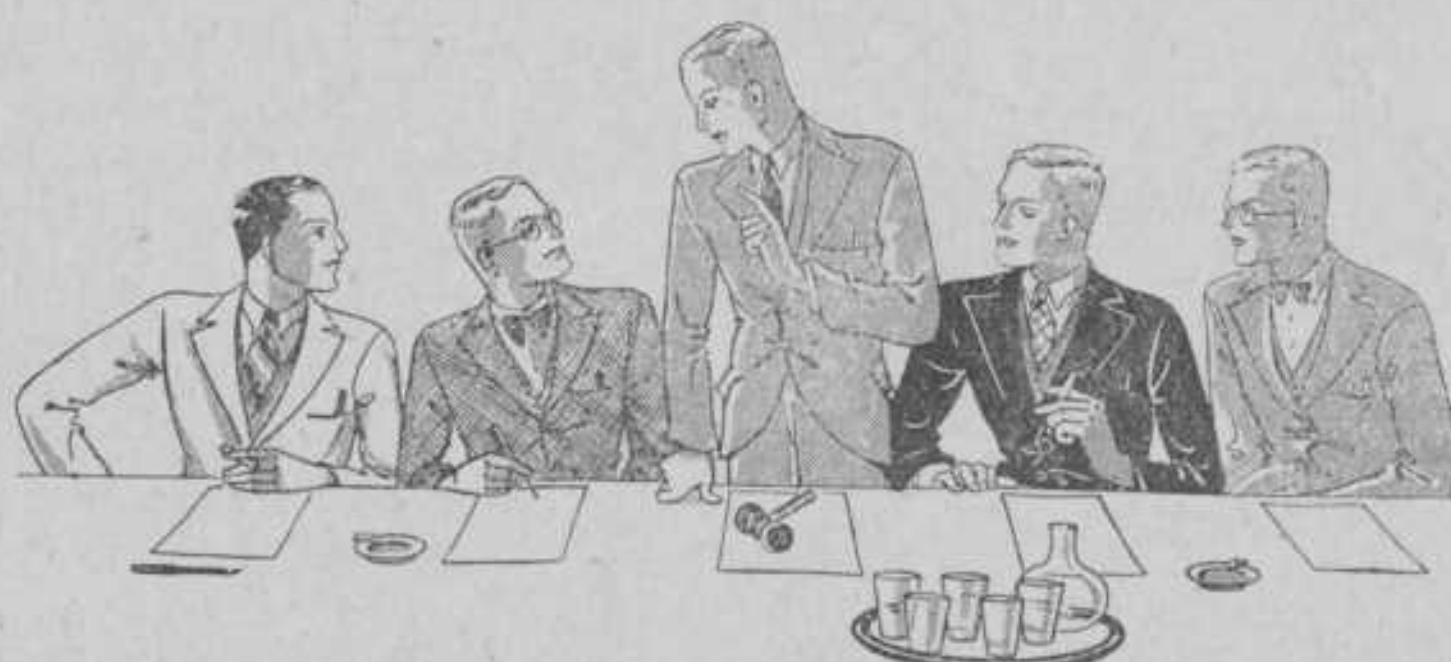
Voor Uw koffietafel is

Het adres

C. L. Onderwater

HUGO DE GROOTSTRAAT 136B
TELEFOON 1417

Alleen 1ste soorten
Goudsche en Leidsche
kaas
Prima Geldersche
Vleeschwaren
Verkade's Artikelen
Hero en Betuwe Jams
Phoenix Bieren

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging
„en.....wij laten drukken bij Meinema”

Talens
DIEPZWART
OOST
INDISCHE
INKTEN

N.V. JOH. HICKENDORFF
DELFT — NIEUWE KERKSTRAAT 15a
TELEFOON 1830

Schoonmaakbedrijf en Glazenwasscherij.

Markiezen- en Rolluikenfabriek.

Het schoonmaakbedrijf voor alle gemeente-
gebouwen te Delft.

Fruithandel „Fruttifera”
Groenten- en Fruitzaak
CHOORSTRAAT 31
TELEF. 776

**LEVERT 1STE KLAS BINNEN-
EN BUITENL. FRUIT
DELICATESSEN TEGEN
BILLIJKEN PRIJS**

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koormarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

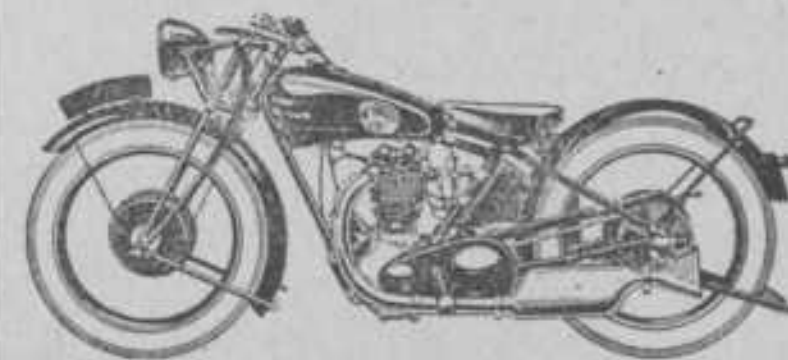
DE MODERNSTE SLA-
GERIJHIER TERSTEDE
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

BOURGOGNEWIJNEN
UITSLUITEND MOOIE GEWASSEN

WIJNKOOPERIJ
B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78
DELFT

**Rijwiel, Motor- en
Autohandel**

STALLING - OLIE - BENZINE - BANDEN
Verhuur van AUTOMOBIELEN
per dag, per week of langer.
REPARATIE-INRICHTING

Aanbevelend,
G. VAN DONK
OUDE DELFT 10

TECHN.-HOOGESCHOOL

Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg maakt bekend, dat hij op Maandag 11 Februari a.s. zowel des voormiddags als des namiddags verhinderd is college te geven.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Mijningénieur: C. J. A. Berding; H. J. de Wijs (met lof).

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Electrotechnisch Ingenieur: S. A. Korporaal.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Bouwkundig Ingenieur: P. H. Dingemans.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: D. A. de Groot; H. A. S. Egberts.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: H. L. Spier.

NEDERLANDSCH COMITE VAN DE INTERNATIONAL STUDENT SERVICE. Jaarverslag 1934.

Nadat in het afgelopen jaar het secretariaat was uitgebreid is het mogelijk geworden verschillende nieuwe plannen onder oogen te zien.

Zoo werd besloten tot oprichting van de Nederlandsche Studenten Persdienst. Deze heeft in het afgelopen jaar goed gefunctioneerd. In de eerste plaats werd een lijst aangelegd van de redactie-adressen van 30 studentenbladen en een aantal der grootste Nederlandsche dagbladen. Van het aanbod van den persdienst om publicaties van algemeen belang te verzenden voor de verschillende studentenorganisaties, wordt hoe langer hoe ruimer gebruik gemaakt. Hiervoor wordt steeds een vergoeding gevraagd overeenkomende met de onkosten van cyclostyleeren en verzenden.

Op de vorige jaarvergadering werd besloten een aanvang te maken met een hulpactie voor uit Duitschland uitgeweken studenten. De werkzaamheden hiervoor bestonden in:

- 1) het verzamelen van inlichtingen betreffende hier te lande vertoevende uitgewekenen, die zich tot de I.S.S. om ondersteuning wendden;
- 2) het inzamelen van gelden.

Samenwerking werd gezocht met het bureau voor bijzondere Joodsche belangen en het comité voor hulp aan intellectueelen, beiden te Amsterdam. Verder met de stichting voor Joodsche arbeid in de Wieringer meer.

In totaal zijn een 30-tal gevallen in behandeling genomen. Om aan alle aanvragen te kunnen voldoen moet echter nog minstens f 2000.— worden ingezameld.

In het begin van dit jaar is aan den secretaris verzocht een plan voor een studenten-uitwisselingsdienst nader uit te werken. Dit uitgewerkte plan werd in October in principe goedgekeurd, waarna door het Dagelijksch Bestuur de aanvragen van de studentenorganisaties en de Universiteitsfondsen voor definitieve samenwerking werden verzonden. In hoeverre de plannen een goede kans van slagen bieden, kan op het oogenblik van het schrijven van dit verslag nog niet worden gezegd.

De commissie voor universitaire vraagstukken heeft een onderzoek ingesteld naar omvang en werkwijze van het particuliere beurzenstelsel. De resultaten zullen eerlang worden gepubliceerd in het rapport der commissie Limburg.

VAK-VEREENIGINGEN

Technologisch Gezelschap.

Excursie naar de N.V. Philips Gloeilampenfabrieken te Eindhoven, onder leiding van Prof. Dr. W. Reinders, Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman en Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg, op Donderdag 14 Februari.

Bezocht zullen worden: Glasfabriek, Gloeilampenfabriek, Edelgasfabriek, eventueel Papierfabriek.

Vertrek Delft: ± 8 uur. Terug Delft: ± 20.30 uur.

De koffiemaaltijd wordt aangeboden door de N.V. Philips Gloeilampenfabriek.

Kosten en nauwkeurig uur van vertrek en aankomst, zal nader bekend worden gemaakt. Max. aantal deelnemers 28.

Inteekenlijst sluit Donderdag 7 Februari, 12 uur.

De Excursie-leider,
J. OOSTERHOFF.

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Lezing met lichtbeelden op Woensdag 13 Februari, te 20 uur, in Zaal B van het Laboratorium voor Electrotechniek, Kanaalweg 2b, Delft.

Spreeker: Dr. Ir. H. G. Nolen. Onderwerp: „Bouw van groote transformatoren voor zeer hooge spanning”.

Het definitieve program van de excursie naar Londen zal 9 Februari bekend gemaakt worden. De inteekenlijst sluit 12 Februari te 12 uur.

Namens het Bestuur:
H. HOEKSTRA, Secretaris.

Door het I.S.S. Comité werd een bijdrage verleend aan het studenten werkkamp te Diever. Door bemiddeling van den secretaris te Genève werden verscheidene buitenlanders in het kamp geplaatst, terwijl omgekeerd enkele Nederlandsche studenten een plaats vonden in een buitenlandsch werkkamp. Voor 1935 zijn tal van nieuwe plannen aan de orde.

In de eerste plaats twee conferenties die in Nederland worden gehouden, de juristen conferentie en de jaarconferentie, welke begin Augustus in Woudschoten zal worden gehouden.

REPETITOREN

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELEN VAN GEBOUWEN bij Nic. v. d. Drift, architect (oud-assistent T.H.S.), Stevinstr. 173, Scheveningen, desgewenscht ook in Delft.

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

ELECTROTECHNIEK (STERKSTROOM beh. El. Voorz.; ZWAKSTROOM behalve Radio) bij Ir. D. Goedhart, assistent T. H., Hugo de Grootstraat 85, Delft.

ELECTR. LEER (Maxwell); NAT. ELECTR. (alg. curs.); THERMODYN.; MECH. (P₂); WISSELSTR. THEORIE; TRILL. LEER bij Dr. Ir. U. Ph. Lely (oud-assist. T.H.) zoolw te Delft als te Den Haag. Adres: Van Blankenburgstr. 17, Den Haag. Tel. 335740.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDELESSEN P₁ bij Ir. B. von Faber, Julianastraat 42, Rijswijk (Z.-H.)

WISKUNDE, ook VECTORANALYSE, MECHANICA, NATUURKUNDE, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, Den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

REISINDRUKKEN

WINTERTOCHT D. S. H. C.

2—20 Jan. 1935.

2 Jan. Acht enthousiaste alpine-beoefenaars dringen in Utrecht in een overvolle, stinkende trein, waar met behulp van koffers nog een voldoende aantal zitplaatsen verkregen kan worden. Gelukkig brengt Duisburg verlichting, de troep barst de trein uit (zoo goed en zoo kwaad

Hüttenruhe.

't gaat de bagage meenemend) om in de stad wat te wandelen en een pilsje te drinken. Juist voor we weer instijgen ontdekken we dat één van de koffers verdwenen is. Consternatie. Een ieder wordt aangeklampt, tot op 't laatste oogenblik ook de chef nog kan worden geïnterpelleerd. Na een nachtrust op heerlijke zachte kussens, nu en dan verjaagd en gestoord door een nijldige conducteur komen we te München aan, waar we de tijd doorbrengen met ontbijten en koffer naspeuringen.

3 Jan. Langzamerhand naderen we de grens en begint er sneeuw in 't zicht te komen; critisch monsteren we de hellingen en schatten de dikte, grooter nog wordt ons enthousiasme als de zon doorkomt en schitterende sneeuwbergen ons naar de ski-sport doen hunkeren.

In Innsbrück ontmoeten we onze Gids J. Brunner en Herrn Führer Kuyper, van wie wij hooren dat niet de Lizumer-doch de Franz-Senn Hütte tot verblijfplaats gekozen is.

's Middags speelt zich bij Witting weer de bekende Delftsche overval af. Iedereen is in de war, behalve de snibbige dame aan de kassa en de oude heer met 't kalotje.

De Delftenaren loopen, ieder met een juffrouw achter zich, zorgvuldig opgestelde lijstjes af te werken.

We middagmalen in de Stifts-Keller, terwijl de menigte zich 's avonds door Innsbruck-bij-nacht verspreidt.

4 Jan. Een klein gammel busje brengt ons naar Neustift, vanwaar de wandeling naar boven begint. Daar echter, waar het pad te steil naar boven gaat, worden de sleeën afgeladen en wordt de bagage verder gedragen, gedeeltelijk door overmoedige eigenaars, die niet weten, noch vermoeden wat hen te wachten staat; voor 't grootste deel echter door drie dragers. Een half uur steil naar boven, dan de Gürten aanbinden en per ski verder, tot verbazing van de beginnelingen, dat ze zoo maar op ski's kunnen loopen.

In zeer verschillend tempo wordt 't stuk afgelegd: er zijn er die rennen, andere nemen de verkeerde weg of gaan te voet verder, met de gevolgen van dien, terwijl weer anderen nooit boven schijnen te komen.

Als we dan eindelijk voor de Hütte staan, kijken we verbaasd, en monsteren dit „Hotel”: een schitterend „Skiraum”, gezellige „Gaststube” en boven onder 't dak een luxueus Matrazenlager.

Het eenige bezwaar is wel 't koude water, (waar dan ook geen overdadig

gebruik van wordt gemaakt) welk gebrek ten volle gecompenseerd wordt door voortreffelijke warme douches en baden.

Na dus een slaapplaats veroverd te hebben, scharen we

Anfänger.

ons om de kachelofen en bestellen wat, na naar de hoedanigheid er van geïnformeerd te hebben.

Als hongerige wolven vallen we aan als eindelijk Fraulein Anna ons de door een klein luikje ontvangen schaaltes uitreikt. 's Avonds is er algemeene ski-inspectie.

5 Jan. Met horloge in de hand, tusschen zenuwachtig door elkaar loopende menschen telt Brunner de minuten die ons nog resten om op tijd te kunnen vertrekken: klokslag tien uur loopen we in ganzenmarsch de bergen in.

Op een onwaarschijnlijk steil stuk wordt halt gehouden en draait Brunner een boogje voor, één voor één duiken we in de sneeuw, bij pogingen tot navolging, tot grootvermaak van de „Anfänger” die, lager, in morse-techniek „schuszfahrt” oefenen.

Het schijnt als hadden de „Fortgeschrittene” alles vergeten van verleden jaar, ontmoedigd wordt de terugtocht aanvaardt achter met armen en beenen zwaaiende beginnelingen. 's Middags worden weer de boogjes herhaald. Nu en dan lukt het, 't geeft moed, en men denkt het weer te kunnen tot eenige oogenblikken later, begraven in de sneeuw een koude ontgoocheling het tegendeel bewijst.

Om vier uur spoedt zich de zwerm sneeuwvlooiën weer naar de Hütte, om in de behagelijke warmte met fantasie zijn ervaringen op te dischen.

6 Jan. Wij zwoegen voort, Brunner is bij den Anfänger en zet met harde woorden de troep aan 't werk, stemmbogen worden geoefend; door de anderen wordt op 't bekende plaatsje weer caroussel gehouden, terwijl enkele Oostenrijkers kritiek uitoefenen. Het enthousiasme stijgt.

's Middags gaan we hooger op, een prachtige abfahrt in maagdelijke sneeuw: alle bogen lukken, 't is of men skiën kent:

maar als 't zelfde stuk nog eens in grooter tempo met minder bogen wordt afgelegd krijgen de sporen een minder regelmatig verloop.

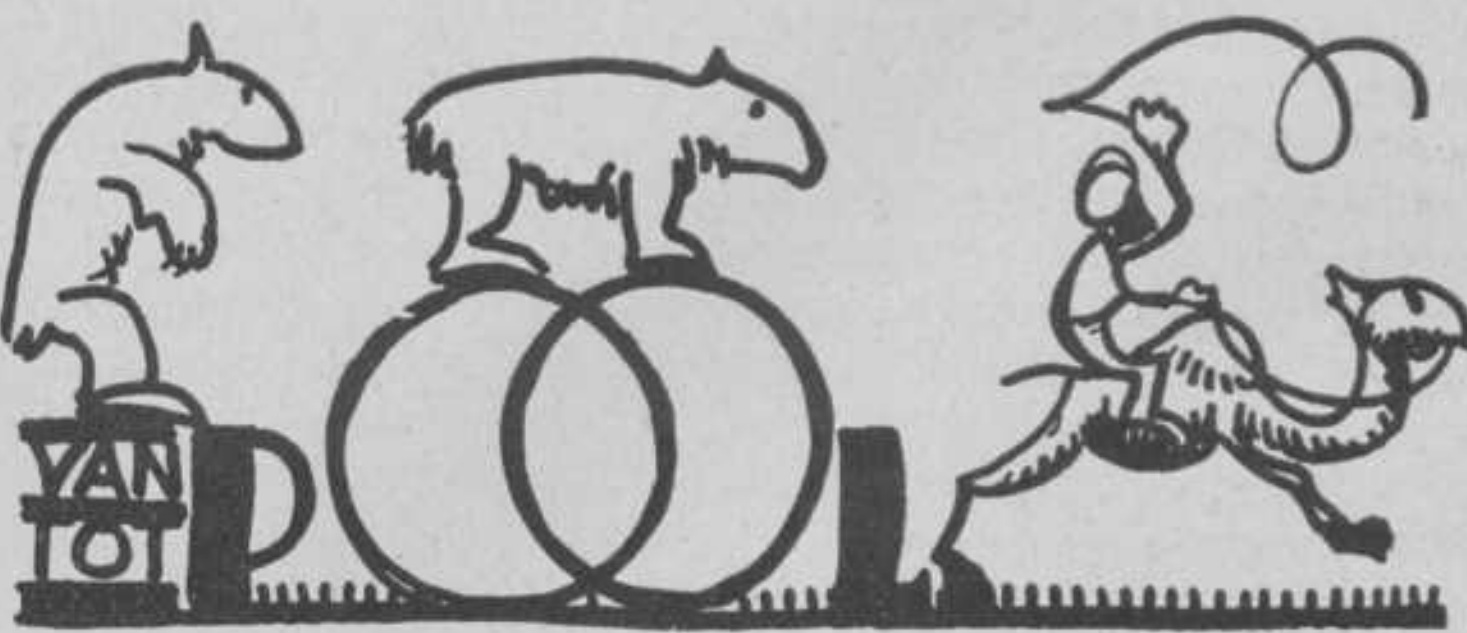
In de „Mulde” wordt op de terugtocht weer geoefend. Stemmchristiania. Het gaat al beter op de harde sneeuw.

Juist als er over een reddingsbrigade gedacht wordt voor de nog steeds niet opgedoken Reep, stapt hij de Gaststube binnen, met een regen van verwenschingen „dat 't hier wel zoo verdraaid hoog is”. Na eenige tijd begint er een draad uit verhaal te komen en hooren wij hoe hij met de Stations-telegrafist te Innsbrück de verloren koffer in Bazil heeft gevonden, van de reis naar Neustift en moeilijkheden bij het dragen van twee rugzakken.

Herr Brunner.

(Wordt vervolgd).

VAN DE ZOMER NAAR BOEDAPEST.

Wereld-Kampioenschappen voor Studenten.

Op uitnodiging van de Hongaarsche studentenorganisaties en van de Hongaarsche regeering zal het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentenbetrekkingen (N.B.B.S.) gevestigd: Breestraat 41, Leiden, dezen zomer ter gelegenheid van de 6de Internationale Kampioenschappen voor Studenten, die van 10—18 Augustus te Boedapest zullen worden gehouden, een reis naar deze stad organiseren.

Met opzet vestigen wij reeds thans de aandacht op deze reis, opdat men er rekening mee zal kunnen houden bij het maken van plannen voor de zomer-vacantie. Het vertrek is gesteld op 7 Aug., om 21.00 uur uit Utrecht, de thuiskomst op 22 Aug., 's avonds om 22.00 uur.

Bij voldoende deelneming zullen de kosten IIIe Klas heen en terug met verblijf en drie maaltijden per dag in uitstekende hotels te Boedapest niet meer bedragen dan f 118.— per persoon. Daarenboven kan men tegen betaling van een kleine

(vacantie)ERGERNIS.

Waardig in de roestige scharnieren knarsend, draait de zware deur voor de druk van mijn hand, om dan met een harde slag in het slot terug te vallen. Uit alle hoeken van het gebouw dreunt het na, ongestuurd, en doet de kastelijns aansloffen, om ons met zijn voorkomend gebaar behulpzaam te zijn bij het wegzetten der rijwielen.

„Societeit Gezelligheid — vergunning” las ik op een emaille plaat buiten — juist wat ik hebben moet — en vol vertrouwen, volg ik mijn begeleider door de marmeren gang, waar een versleten looper en vervelooze deuren als een erfdeel van betere tijden zijn achtergelaten.

Door een gestoffeerde deur, komen we in de groote zaal, die spaarzaam verlicht door de lamp boven het biljart een plechtige rust geeft. Een heer in hemdsmouwen, een sigaar in de breed grijzende mond weet er in weerwil van kleine zenuwtrekjes keer op keer carambole te maken. Dikke tapijten nemen alle geluid van de voetstappen weg, alleen het regelmatige tikken van een uurwerk, afgebroken door het heftige stooten van biljartballen is te hooren, maar breekt de rust niet.

Na een luidruchtige begroeting, als hij de serie af heeft en we om een tafeltje zitten begint het vragen:

„Hoe gaat het in Delft? Hoe maak je het met de studie? Hoeveelstejaars ben je al? Hoe bevalt je het leven op de societeit? Heb je een leuke club?”

Ik haast me alle vragen zoo kort mogelijk te beantwoorden, ze begrijpen het toch niet en hebben er immers geen belangstelling voor. Spoedig heeft iedereen het dan ook over zijn eigen zaken en belangrigheden.

De kachel strooit zijn behagelijke warmte in het rond en doet de franje van de looper op de schoorsteenmantel zachtjes heen en weer wapperen. Helder straalt het elektrische licht uit de oude petroleumlamp, als voorbeeld van ware economie. IJle rook kringelt uit mijn sigaar omhoog en gaat om de lamp hangen tot een plotselinge beweging in het vuur van het gesprek naast me ze verstoort en grillig dooreen warrelend mijn omgeving doet draaien, vervagen en dan weer helder te voorschijn laat komen. Ik schep er behagen in dikke rookwolken voor me uit te blazen, het doet me vergeten te zijn. Telkens gaat de deur open en komt de kastelijns binnen, een blad glaasjes angstvallig onder zijn groote neus met het stijve snorretje, bang, dat er ook maar iets van de kostelijke geuren verloren zullen gaan in de leegte van het lokaal. Zijn kort dik figuur beweegt langzaam en waardig onder het glimmend versleten jasje, alles vertoont aan hem de bezadigde zelfverzekerdheid waarmee hij het lege glaasje voor een vol verwisselt, of een opmerking beantwoordt.

Even een hoeratje, als het oudste lid de zaal in komt, zwaar op een wandelstok steunend.

„Dat is waarlijk in lang niet voorgekomen” wordt er geroepen, en stralend, het roode, welig door de witgrijze haren omgeven gelaat in een glimlach, gaat hij op zijn plaats aan het hoofd van de tafel zitten. Zijn zoon, de student, monstert zoo mogelijk met een nog waardiger blik de aanwezigen, loopt statig op de tafel toe, doet een algemeene groet hooren, en komt naast me zitten.

Samen vergeten we de groep onbegrijpend door elkaar pratende menschen, achter een muur van dikke rookwolken en roepen blijde herinneringen op van het Delftsche leven.

Het is goed te vergeten wat onaangenaam is.

(Wordt vervolgd).

extra-som deelnemen aan allerlei bijzondere excursies, in Boedapest en omstreken, die zullen worden georganiseerd. Niet velen zullen zich de gelegenheid willen laten ontglippen onder deze makkelijke voorwaarden een bezoek te brengen aan de prachtige Hongaarsche hoofdstad, de Koningin van de Donau, nog des te meer niet, daar men ook de St. Stephanusweek (13—20 Aug.) zal meemaken, waaraan tal van feestelikheden zijn verbonden, o.a. de beroemde processie op 20 Aug. Wij hopen dus, als over eenigen tijd nadere mededeelingen over deze reis in de studentenpers zullen verschijnen, op een zeer groot aantal deelnemers te kunnen rekenen.

INTERVIEW.

Op mijn kamer is het nu eindelijk lekker warm. Ik heb een andere haard gekregen; de oude stonk zoo en het was er niet warm mee te krijgen. Ik zei tegen Eduard: „Nu moet je van avond bij mij komen werken, 't is er zóó heerlijk.”

„Als jullie in Godsnaam maar geen quatre mains gaan spelen.” „Ach, je weet toch wel, dat Lex geen uur meer vrij krijgt van Willem, alleen om te eten.”

„Nou, dan kom ik,” zei hij en onze wegen scheidden. Nu zit ik al heerlijk bij de tafel te werken.

Ha, er wordt gebeld, dat zal Eduard zijn!

„Binnen! — Mijnheer Kauffmann, dat vind ik allemachtig aardig, dat U mij toch nog eens komt opzoeken! Welkom hier!”

„Ach, mijnheer Van Hasselt, neemt U mij niet kwalijk, dat ik U lastig val . . . .”

„Nee, nee, integendeel,” val ik in de rede.

. . . „U heeft misschien een oogenblik tijd voor een interview?”

„Zeer vereerd,” zeg ik bescheiden.

„Is U niet de voorzitter van „Apollo”?”

„De President, ja zeker, mijnheer Kauffmann.”

„Geeft Apollo niet op 21 Februari een concert?”

„Ja zeker. Wilde U dan soms toch weer een critiek schrijven?”

„Ja, ziet U, U vindt het misschien wel wat gek, maar daarvoor kom ik eigenlijk. Met mijn laatste critiek van het Heerenconcert heb ik zoo veel succes gehad — behalve bij U — . . . .”

„Och kom.”

„— dat ik nu ook nog een kleine voorbeschouwing wilde geven.”

Nu voel ik me werkelijk kwaad worden, terwijl ik die Kauffmann anders zoo graag mag.

„Dergelijke grappen kunt U laten; die nonsens over dat Heerenconcert is mooi genoeg geweest!” zei ik nijdig.

„Maar nu breekt toch werkelijk mijn klomp. Als U dat echt meent, dan zoudt U ook de moed hebben, op mijn voorstel in te gaan, aangaande een stukje van Mozart,” zegt hij geniepig.

„Wilt U wel gelooven, mijnheer Kauffmann, dat ik formeel uit mijn koets rolde, toen ik dat voorstel las. Dat U daarmee dacht U te rehabiliteeren! Enfin, als U het zoo opvat, dan accepteer ik als nog, heel graag.” Ik schuimbek van woede.

„Dus dan is daarna weer alles goed tusschen ons? Ik wist niet dat U er kwaad over zou worden, pardon.”

„O, sans rancune, hoor. Stelt U zich gerust. Maar als ik het win, schrijft U nooit weer één critiek!”

„Ja, dat spreekt van zelf.”

„Nu, zegt U maar, wat het zijn zal?” vraag ik.

„Nou, de f-dur-sonate, weet U, de 6e geloof ik: La — la, La — la, La — la, Lalala,” en hij begint te zingen.

„Ja, ja, nu weet ik het wel.”

„Ja, ziet U, ik kan dat laatste deel zoo prachtig spelen.”

„O, dat is mij nog wat moeilijk, maar ik durf het wel aan,” snijd ik op, terwijl ik toch wel een beetje benauwd ben.

„Nu, het spijt me verschrikkelijk, mijnheer Van Hasselt, maar ik heb nog een portefeuille vol werk, dus ik moet U helaas verlaten.”

„Och kom, wat sneu.”

„Ik ben je beu,” rijm ik in gedachten.

„Nu, tot spoedig ziens dan, mijnheer Kauffmann, Adieu,” rijm ik hardop.

„Adieu, mijnheer Van Hasselt. Maar, nog even: Vindt U het nu eigenlijk niet een beetje „mosterd na de maaltijd” geworden?”

„Maar, mijnheer Kauffmann, wat heb ik nu aan mijn fiets hangen? Het gaat er toch om of U al dan niet critieken zult schrijven en of U werkelijk wel zoo veel . . . .”

„Ja, ja, dat begrijp ik. Nu, Goeden Avond dan,” en hij was de kamer al uit.

Nu hebben we, potverdikkie, nog vergeten een jury te be- noemen! Als we het daar nu maar over eens worden.

J. B. F. v. H.

HEERENMOLIÈRES

vanaf f 6.95

SCHOENHANDEL
HOUTEPIN

HIPPIBUURT 29a TEL. 1404

GEVESTIGD - 1864 -

PATISSIER CUISINIER
P.M.v. DISSELDORPFA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30Groote sorteering
gebakjes à 5, 6, 7, 8 ct.
Slagroomgebak 10 en 12 ct.**MOORKOPPEN**

TEL. 18 TEL. 18

De Verwarming
van Uw studeer-
vertrek met een**GASRADIATOR**
OF
GASHAARDis uiterst eenvoudig
en automatisch regelbaar**GEEN STOF**
GEEN ASCH Brandstofcontrole door middel van een tusschenmeter.
Boven een verbruik van 100 M³ per maand bedragen
de kosten slechts 2 1/2 cent per M³, waarvoor 3000
calorieën nuttig worden verkregen.GRATIS INLICHTINGEN BIJ
DE GEMEENTEBEDRIJVEN DELFT, AFD. GAS**STAATSMIJN**
PRODUCTEN**HYBRANDSTOFFEN**
HANDEL
V.H.S. OLLEMANS Naamlooze Venootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van**Nieuwe Methoden**
voor Elementair-**analyse**

Prof. H. TER MEULEN

en

Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

'OZON'

VOORBURG

R.K.B.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.**Firma A. KRÜSE**

VOLDERSGRACHT 19 — TELEF. 471

Ook voor fijne vleeschwaren

Speciaal Tieleman & Dros

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H. - Telef. 1776**OPRUIMING**romans, boeken over kunst, enz enz.
Profiteert van onze goedkoope aanbieding.CHIQUE COSTUUMS NAAR
MAAT MET 2 x PASSEN F 25. —**C. SCHÖNBERG****ALLEEN:**

WITTE DE WITHSTRAAT 8A — DEN HAAG

Corpsleverancier

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9

Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN**OPGERICHT 1863**FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDEAanbevelend,
A. M. STEIJGER.**N.V. BROUWERIJ****D'ORANJEBOOM**
ROTTERDAMBestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: **J. T. POST**

Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Piet van der Vange

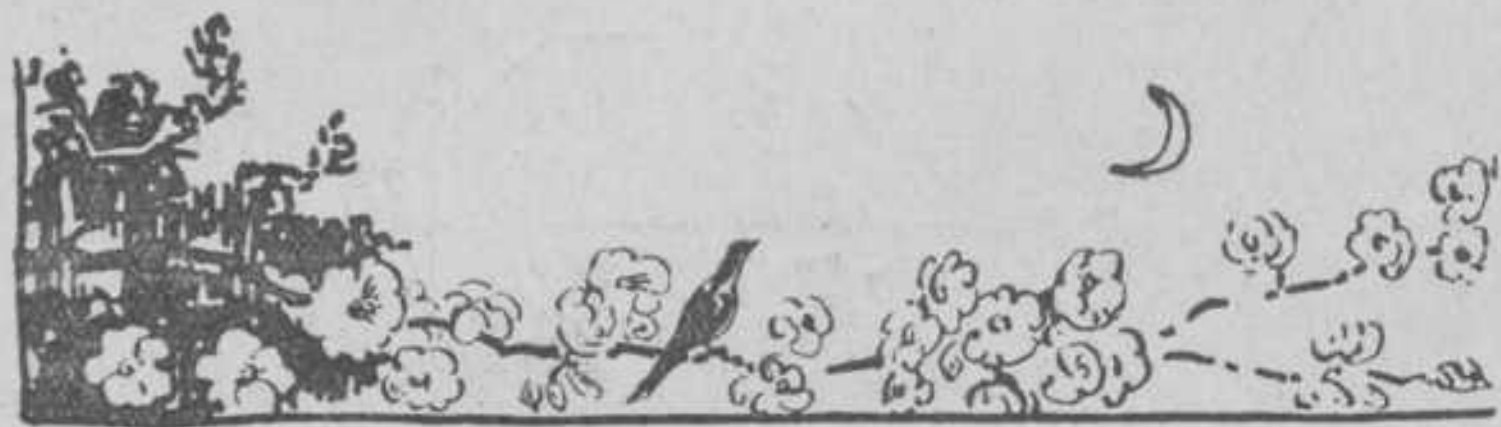
HIPPOLYTUSBUURT 27

DELFT

ONDERWIJS IN:

PIANO.
ORGEL.
THEORIE. Dipl. KON. CONSERVATORIUM.
Lid v. d. NED. TOONKUNSTE-
NAARS VER.ARTISTIEK LEIDER DER MU-
ZIEK bij de N.V. VER. ROTT.
HOFSTAD TOONEEL. (Dir.
COR v. d. LUGT MELSSERT).VRAAGT HET PROSPECTUS
SPEC. VOOR SOLOSPEL.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

MARIETJE.

„Goeden morgen,” zei Marietje toen ze uit haar kakelbonte arbeiderswoning te voorschijn trad. „Goeden morgen,” antwoordde de Kraai vanaf het waschlijntje. Snel liep Marietje in eenige dribbelpasjes de wijd openslaande tuindeur uit, de roode tegeltjes van het terrasje af en drukte haar schoenen in de zachte moddergrond van het stadstuintje. Heerlijk scheen het zonnetje al. Tusschen de takken van de vruchtboompjes door prikten de nog vrij horizontale stralen haar in de oogen, en verwarmden haar van een frissche waschbeurt kille wangen. Ze voelde het voorjaar. Alles kreeg weer nieuwe glans en leven.

Kaka, merkte Gerrit-Kraai op. „Dag snões”, deed Marietje, „heb je 't niet koud gehad in je kale zwarte veertjes?” Maar ook Gerrits veeren waren nieuw, glanzend en dikker geworden; en hij was heelemaal niet koud, maar alleen erg onrustig vandaag. Ka, ka, ka; zei hij nog eens, en hipte vier passen in het rond, terwijl hij haar vragend aankeek. Marietje kreeg even medelijden met hem, zou hij willen vliegen? „Schat, wat is er?” Het was toch zoo'n trouw beest, om nooit weg te vliegen. Want gekortwiekt werd hij al lang niet meer, dat vond ze te kinderachtig voor een volwassen vogel. Hij hield toch wel echt van haar met zijn goede kraaienhartje, zou ze hem als belooning in de hemel weer terug zien?

Over de hemel had ze altijd veel nagedacht. Over alles wat er bij en na haar dood zou gebeuren.

Waarom ze haar leven nog leefde, begreep ze niet, want daarna kwam een hemel, die zooveel beter was. In ieder geval verwachtte ze er meer van, dan van haar eigen leven, dat eigenlijk even goed Dood had kunnen zijn. Tot nu toe, tot het midden van haar 46ste levensjaar wist ze geen echte gebeurtenis op te noemen.

Misschien toen haar jongere Broer stierf; haar ouders herinnerde zij zich nog veel minder. Ze was wel bedroefd geweest. Maar ook zelf begreep ze, dat daarbij toch een glazen, ijzige gemoedstoestand de hare was gebleven. Haar bloed had evengoed gestold kunnen zijn, haar lichaam stijf als van een doode. Zoo was het geweest van kindsafaan, met uiterlijk wel normale gevalletjes, en verdrietjes, en een hart dat niet mee deed. Daarom wenschte ze evenlief maar echt dood te zijn, maar zonder haar kraai te verliezen.

In het tuintje naast haar speelde het 5-jarig zoontje van de buurman. Als ze zich wat uitrekte kon ze het juist zien over de wrakke houten schutting, die de erfjes scheidde.

Tegenover de schutting schitterde één wirwar van natte takjes in het zonlicht.

Het felle flonkeren van de overgebleven regendruppels blemmerde haar blikken om goed door te dringen tot wat daarachter lag. En verblind draaide ze zich weer naar haar enge bezit, waar, zooals ze nu weer zag nog veel voor het voorjaar gebeuren moest. Afgetrapt waren een paar plekken van de enkele meters grasrand, waar plaats voor was in haar tuin. En alle perken waren nog leeg. Geraniums, Fuchsias, zouden die vullen.

Takjes nog te snoeien, boompjes nog te mesten, ze zag er tegen op. Veel zorgen hadden haar leven al bezwaard. Toen ze nog in de zaak was geweest, elke dag weer de angst zoodra de klant binnenkwam om niet te verkoopen. Daardoor ook had ze zichzelf op de huwelijksmarkt niet van de hand weten te doen, zei wijlen haar broer. Maar zelf wist ze dat het ook kwam door de glasachtige broosheid van haar gevoelens, ze braken voordat hun glazige substantie iets zichtbaarder vertroebelde.

Nu had ze nog slechts de kraai.

Dat was tenminste voldoende om zich niet eenzaam op de wereld te voelen.

Er woei een flinke wind toen de zon al hooger rees. De wind schudde de vruchtboomkronen heen en weer. De takken kneusden de nieuwe knoppen. Zij waren ook te vroeg uitgelopen.

Om tien uur kwam Jantje van de Buur al weer in de tuin. In zijn hand een draadje, waaraan een echte ballon verankerd. Een roode, met groote letters C & A er op.

„Gut Jantje, je hebt wat moois gekregen,” waagde Marietje. „Moeder kreeg het gratis voor niks in de stad,” wees Jantje haar terecht. Maar nog iets parmantiger liep hij er mee rond.

„Hij gaat een stratosfeertocht maken, let maar op,” verklaarde hij verder. „Hij is reuze sterk. Hij komt zóó hoog, en nog veel hooger. Wacht maar, eerst nog een papiertje er onder aan.” Een, twee, drie, Foetsji.

De wind wakkert wat aan. Nog iets verder buigen de boomen tegen de grijze lucht. Het ballonnetje neemt een sprong, trekt in de ruk zijn touw horizontaal. Daar laat het los van de grond. Snel huppelt het roode balletje weg, en naar boven.

Gerrit-Kraai volgde met spanning het gebeuren. Opgewonden wipte hij heen en weer, af en toe sprong hij hoog op om een glimp te krijgen van wat achter de muur gebeurde.

Steeds meer verrukte hem de kreten van het jongetje. Hij voelde jonge kracht in zijn aderen. Zijn leven ontwaakte in hem. Met schuine kop keek hij eens naar de regenwolken, die snel in Oostelijke richting voorbijdreven. Grillig en afwisselend waren hun vormen. En uitdagend.

En toen de stratosfeertocht gelukkig gestart was, startte ook zijn vlucht. Het roode ballonnetje achterna. Hopelijk kwam hij even ver . . . .

Zoo verging het levensgeluk van Marietje: In enkele seconden was het beslist. Zonder kind of kraai stond ze ter wereld tot de lengte van haar dagen.

DOELENIMPRESSIES.

Voor één pond van uw goede vleesch, te nemen
Van welk deel van uw lichaam 't mij behaagt,

Ha! Shylock . . . de Koopman van Venetië . . . .

Luid galmen de woorden door de leege Doelenzaal. De Heer Verkade en de souffleur zitten op het podium, een en al gespannen aandacht.

De president staat terzijde en schrijft . . . . Ik durf hem niet te storen, en ga dus zitten en kijk naar het wisselspel van regisseur en acteur.

Nu en dan springt de heer Verkade op en plaatst een opmerking, maakt een kleine verbetering of doet iets voor. Dadelijk voel ik de sfeer van sterke concentratie die het geheel beheerscht in de laatste dagen voor de uitvoering.

De heer Verkade betuigt mij zijn tevredenheid over de ijver en de toewijding, door de medespelenden betoond en verwacht, als ieder, een uitstekend resultaat op de uitvoering.

De president stoot me aan. „Kijk,” zei hij, „dit moet in de Spiegel”. Ik lach mee om de grap en draai me dan om bij het hooren van een wel wat erg familiäre begroeting. Toen de tabaksrook was opgetrokken herkende ik de kleine commissaris, keurig als altijd, pijp in de mond, hoed op één oor.

„Wacht je even, ik moet dadelijk optreden?”

Hij praat even op gedempte toon met de president en betreedt dan het tooneel.

In de lokaliteiten die voor het bal bestemd zijn, worden door nijvere handen grootsche scheppingen gewrocht.

Ik kom de secretaris tegen.

„Zoo, bent u van de pers? Kijkt u eens, dit latje is van triplex en een centimeter breed. Dat wordt gebogen tot een volledige cirkel en dan . . . .”

„Ssst,” zegt Frits Pol die we geheel over 't hoofd hadden gezien omdat hij op de grond lag te werken.

„Mag ik het publiceeren?”, vraag ik.

„Nou,” zegt de secretaris en hij zette de hoed achter op het hoofd om zijn krullen te krabbelen, „de verrassing zou . . . .”

„Juist,” meen ik, „U hebt groot gelijk. Het is te aardig om zoo maar te verklappen. Dat moet men zelf komen zien.”

In de andere zaal wordt geteekend, geplakt, gespoten, en er ontstaan verrukkelijke kunstwerken en versieringen.

„Hou jij deze lat eens even vast. Ik kan niet uit mijn hoofd de handhouding teekenen.” Onderwijl spreek ik de thesaurier. Hij is druk aan het plakken, maar zijn gezicht staat somber. Geen wonder. Het eerste jaar laat zich weer van de bekende zijde zien. De enkele eerste jaars die verschijnen komen alleen maar, omdat ze wel moeten als raad van tien, en dan nog niet altijd.

De heer Lammers legt de laatste hand aan de hand, die de staf vasthoudt en ik mag weer gaan. Voorzichtig stap ik over Frits Pol heen en loop weer de zaal in. De president knipoogt en zegt:

„Kijk, dit moet er ook in, maar een beetje veranderd.”

Juist komt de groote Commissaris op. Nu nog costumes en decors, denk ik bij mezelf en dan is de zaak gezond.

„Zeg,” zeg ik tegen de kleine commissaris: „ik ga koffie-drinken.”

„Heb je al met de meisjes gesproken? Niet? Dan is je verslag niet volledig! Ik zal je even voorstellen,” hoor ik hem bij het weggaan uit de verte zeggen.

„Hé-i-oi!” schreeuwt hij, als ik bijna bij de deur ben, waarna een krachtig „Ssst!” mij de gelegenheid geeft om onhoorbaar te vertrekken.

Kn.

VEREENIGINGEN

ORKESTLEDEN VAN HET D. S. M. G. APOLLO!

Het Bestuur deelt mede, dat door het aflassen van de repetitie van 7 Februari j.l., de volgende repetities gehouden zullen worden op:

Maandag	11 Februari	8 uur.
Dinsdag	12	" "
Maandag	18	" "
Dinsdag	19	" "
Donderdag	21	" 1 uur (gen.).

U begrijpt, dat het **absoluut noodzakelijk** is, dat U allen op deze dagen gaat:

- niet naar de verjaardag van Uw tante.
- niet naar het fuifje van Uw oude school.
- niet poffertjes eten met Uw royale nicht.
- niet naar de bios (zelfstandig).
- niet aan de studie.
- maar wel naar de **Repetities!!**

JACHTRIT NAAR DELFT.

Zoals reeds eerder gemeld, organiseert de Zuid-Hollandsche Jacht-Vereeniging in samenwerking met de S. C. V. te Delft een jachtrit naar Delft. Meet 2.30 uur, Hotel Kuys-Witsenburg, Rijswijk, einde ongeveer 3.30 uur bij de Societeit Phoenix. Het parcours is: Heerestraat, van Vredenburgweg, weilanden langs spoorbaan tot Kleiweg, Molenpad, weilanden van Kesteren, weilanden van Rijn, Kastanje Wetering, Jaagpad, Delft. Een auto met vlag van de Z. H. J. V. zal de autocolonne voorrijden. Voor wandelaars en wielrijders is de jacht goed te volgen bij het begin en vanaf de Kleiweg ongeveer bij de overweg spoorlijn Delft.

D. S. H. C.

Algemeene Vergadering

op Dinsdag 12 Februari 7.30 n.m.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Financiële Voorstellen.
4. Mededeelingen omtrent terrein.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

Namens het Bestuur:

J. R. VAN WULFFTEN-PALTHE,
Secretaris.

UIT 'T ROODE KAMERDE

(Nagekomen).

STEM- EN SCHOUWBURG-COMMISSIE.

De Stem- en Schouwburg-Commissie ontving onderstaande circulaire:

L.S.,

Het Bestuur der Haagsche afdeeling der N. T. U. maakt aan belanghebbenden het volgende bekend:

Het doel der Haagsche afdeeling is het schouwburgbezoek der Jongeren van Den Haag, Leiden en Delft zooveel mogelijk te stimuleeren.

Daartoe wordt aan alle jongeren van 17 t/m 24 jaar (voor leden van jeugdvereenigingen reeds van 16 t/m 24 jaar), de gelegenheid geboden om tegen een contributie van f 0.50 per jaar, aspirant-lid der N. T. U. te worden.

De Aspirant-leden zullen de volgende voordeelen genieten:

- a. 50% reductie op de toegangsprijzen van gewone voorstellingen, te geven door tooneelgezelschappen, welke samenwerken met de N. T. U. (d. w. z. voor dit seizoen nog $\pm$ 6 voorstellingen van de Amsterdamsche Tooneelvereeniging in de Koninklijke Schouwburg, welke gewoonlijk vallen op Dinsdagavond).

- b. Bij enkele der bedoelde voorstellingen zal de jongeren gelegenheid worden gegeven, na afloop der opvoering met den regisseur van gedachten te wisselen omtrent spel, ensceneering, stuk, enz.

De eerste voorstelling waarbij de Aspirant-leden van hun lidmaatschap kunnen profiteeren, valt op 12 Febr. a.s. Opgevoerd zal dan worden door de A. T. V. „Eindexamen” of „Pygmalion” in de Koninklijke Schouwburg (aanvang 20 uur), waarna onder leiding van Prof. Dr. C. F. A. van Dam gelegenheid zal zijn tot debat; dit laatste uitsluitend voor de jongeren. De toegangsprijzen variëeren tusschen 75 cent en f 3.50 waarop dus de 50 $\pm$ korting gegeven wordt.

Inlichtingen hieromtrent zijn te bekomen bij de Stem- en Schouwburg-Commissie.

Niet leden van het D. S. C. kunnen zich bij den heer M. E. Warffemius, Kloosterkade 198 als lid opgeven, resp. de lidmaatschapskaarten afhalen of bij het Secretariaat: Stadhoudersplein 7a, den Haag.

Voor niet georganiseerden is het tevens noodig, dat zij een losse pasfoto bij zich hebben, die op de lidmaatschapskaart moet worden geplakt.

Namens het Bestuur der Sub. Comm. v. d. Aspirant-leden, Afd. 's-Gravenhage.

P. V. NIERMANS, Secretaris.

Three of the Best.

Famous Imported Cigarettes:

- „CAMEL” (American)
- „PALL MALL” (Virginia)
- „REX OF EGYPT” (Egyptian)

Of all retailers

Special selections, also of
Havana- and Dutch Cigars

„AU CONDOR”
PLEIN 8 — THE HAGUE

REPRODUCTIE VAN SCHILDERIEN

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 TELEF. 1329

Specialiteit op gebied van Albums.

W. G. v. d. Ham

levert U uitsluitend eerste
kwaliteit

fijne vleeschwaren.

Prima kaassoorten.

Doosjes chaletkaas 6 p. 35
12 p. 37

Roomkaasjes volvet 30 ct.

Sardines vanaf 3 bl. à 25 ct.

Zalm vanaf 13 ct. per blik.

Kilo bl. erwtensoep met
worst en kluiif, 26 ct.

Pinda kaas, vanaf 19 ct.

Bestellingen worden aan huis bezorgd

OOSTEINDE 165, TELEF. 885
FREDERIK HENDRIKSTR. 9
OUDE DELFT 111^B, TEL. 157